

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. júna 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8 a 47 – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Cezhraničné spracúvanie osobných údajov – Mechanizmus ‚jednotného kontaktného miesta‘ – Lojálna a účinná spolupráca dozorných orgánov – Príslušnosť a právomoci – Procesná spôsobilosť“

Vo veci C-645/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel, Belgicko) z 8. mája 2019 a doručený Súdnemu dvoru 30. augusta 2019, ktorý súvisí s konaním:

Facebook Ireland Ltd,

Facebook Inc.,

Facebook Belgium BVBA

proti

Gegevensbeschermingsautoriteit,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, M. Vilaras, M. Ilešič a N. Wahl, sudcovia E. Juhász, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos, P. G. Xuereb a L. S. Rossi (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. októbra 2020,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Facebook Ireland Ltd, Facebook Inc. a Facebook Belgium BVBA, v zastúpení: S. Raes, P. Lefebvre a D. Van Liedekerke, advocaten,
- Gegevensbeschermingsautoriteit, v zastúpení: F. Debusseré a R. Roex, advocaten,

* Jazyk konania: holandčina.

- belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux, P. Cottin a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Paepe, advocaat,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, O. Serdula a J. Vlášil, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Natale, avvocato dello Stato,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, A. C. Guerra, P. Barros da Costa a L. Medeiros, splnomocnení zástupcovia,
- fínska vláda, v zastúpení: A. Laine a M. Pere, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: H. Kranenborg, D. Nardi a P. J.O. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. januára 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 55 ods. 1, článkov 56 až 58 a 60 až 66 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1), v spojení s článkami 7, 8 a 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi na jednej strane spoločnosťami Facebook Ireland Ltd, Facebook Inc. a Facebook Belgium BVBA a na druhej strane Gegevensbeschermingsautoriteit (Úrad na ochranu osobných údajov, Belgicko) (ďalej len „GBA“), ktorý nahradil Commissie ter bescherming van de persolijke levensfeer (Komisia na ochranu súkromia, Belgicko) (ďalej len „CBPL“), týkajúceho sa žaloby o zdržanie sa konania, ktorú podal predseda tejto komisie s cieľom zastaviť spracúvanie osobných údajov používateľov internetu na belgickom území súbormi cookies, modulmi sociálnych sietí (*social plug-ins*) a technológiou pixels, ktoré používa internetová sociálna sieť Facebook.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 1, 4, 10, 11, 13, 22, 123, 141 a 145 nariadenia 2016/679 stanovujú:
„(1) Ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov patrí medzi základné práva. V článku 8 ods. 1 [Charty] a v článku 16 ods. 1 [ZFEÚ] sa stanovuje, že každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.“

...

(4) Spracúvanie osobných údajov by malo byť určené na to, aby slúžilo ľudstvu. Právo na ochranu osobných údajov nie je absolútne právo; musí sa posudzovať vo vzťahu k jeho funkcií v spoločnosti a musí byť vyvážené s ostatnými základnými právami, a to v súlade so zásadou proporcionality. Toto nariadenie rešpektuje všetky základné práva a dodržiava slobody a zásady uznané v Charte, ako sú zakotvené v zmluvách, najmä rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie, ochrana osobných údajov, sloboda myslenia, svedomia a náboženského vyznania, sloboda prejavu a právo na informácie, sloboda podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, a kultúrna, náboženská a jazyková rozmanitosť.

...

(10) S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci [Európskej ú]nie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch. Konzistentné a jednotné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov by sa malo zabezpečiť v rámci celej Únie. ...

(11) Účinná ochrana osobných údajov v rámci celej Únie si vyžaduje posilnenie a spresnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú a o ich spracúvaní rozhodujú, ako aj zodpovedajúcich právomocí na monitorovanie a zabezpečenie súladu s pravidlami ochrany osobných údajov a zodpovedajúcich sankcií za porušenia pravidiel v členských štátoch.

...

(13) S cieľom zaručiť konzistentnú úroveň ochrany fyzických osôb v celej Únii a zabrániť rozdielom, ktoré sú prekážkou voľného pohybu osobných údajov v rámci vnútorného trhu, je potrebné prijať nariadenie, ktorým sa poskytne právna istota a transparentnosť pre hospodárske subjekty vrátane mikropodnikov a malých a stredných podnikov, a ktorým sa fyzickým osobám vo všetkých členských štátoch poskytne rovnaká úroveň právne vymožitelných práv, ktorým sa prevádzkovateľom a sprostredkovateľom uložia povinnosti a zodpovednosti, ktorým sa zabezpečí konzistentné monitorovanie spracúvania osobných údajov a ktorým sa stanovia rovnocenné sankcie vo všetkých členských štátoch, ako aj účinná spolupráca dozorných orgánov rozličných členských štátov. ...

...

(22) Každé spracúvanie osobných údajov v kontexte činností prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii by sa malo vykonávať v súlade s týmto nariadením bez ohľadu na to, či sa samotné spracúvanie uskutočňuje v Únii. Prevádzkareň znamená efektívny a skutočný výkon činnosti prostredníctvom stálych dojednaní [stálej prevádzkarne – *neoficiálny preklad*]. Právna forma takýchto dojednaní [takejto stálej prevádzkarne – *neoficiálny preklad*], či už ide o pobočku alebo dcérsku spoločnosť s právnou subjektivitou, nie je v tomto ohľade určujúcim faktorom.

...

(123) Dozorné orgány by mali monitorovať uplatňovanie ustanovení podľa tohto nariadenia a prispievať k jeho konzistentnému uplatňovaniu v celej Únii v záujme ochrany fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov a uľahčenia voľného toku osobných údajov v rámci vnútorného trhu. Na tento účel by mali dozorné orgány spolupracovať navzájom, ako aj s [Európskou k]omisiou bez toho, aby boli potrebné akékoľvek dohody medzi členskými štátmi o poskytovaní vzájomnej pomoci alebo o takejto spolupráci.

...

- (141) Každá dotknutá osoba by mala mať právo podať sťažnosť na jednom dozornom orgáne, a to predovšetkým v členskom štáte svojho obvyklého pobytu, a mať v súlade s článkom 47 Charty právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že boli porušené jej práva podľa tohto nariadenia, alebo ak dozorný orgán nereaguje na sťažnosť, čiastočne alebo v plnom rozsahu ju odmietne, nevyhovie jej alebo nekoná v prípade, keď je takéto konanie nevyhnutné na ochranu práv dotknutej osoby. ...

...

- (145) Pri konaniach voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi by žalobca mal mať možnosť podať žalobu na súdoch členského štátu, v ktorom má prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prevádzkareň, alebo kde má dotknutá osoba bydlisko, s výnimkou prípadov, keď prevádzkovateľom je orgán verejnej moci členského štátu pri výkone verejnej moci.“

- 4 Článok 3 tohto nariadenia s názvom „Územná pôsobnosť“ v odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov v rámci činnosti prevádzky [prevádzkarne – *neoficiálny preklad*] prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, a to bez ohľadu na to, či sa spracúvanie vykonáva v Únii alebo nie.“

- 5 Článok 4 uvedeného nariadenia definuje v bode 16 pojem „hlavná prevádzkareň“ a v bode 23 pojem „cezhraničné spracúvanie“ takto:

„16. ‚hlavná prevádzkareň‘ je:

- a) pokiaľ ide o prevádzkovateľa s prevádzkarňami vo viac než jednom členskom štáte, miesto jeho centrálnej správy v Únii s výnimkou prípadu, keď sa rozhodnutia o účeloch a prostriedkoch spracúvania osobných údajov prijímajú v inej prevádzkarni prevádzkovateľa v Únii a táto iná prevádzka má právomoc presadiť vykonanie takýchto rozhodnutí, pričom v takom prípade sa za hlavnú prevádzkareň považuje prevádzkareň, ktorá takéto rozhodnutia prijala;
- b) pokiaľ ide o sprostredkovateľa s prevádzkarňami vo viac než jednom členskom štáte, miesto jeho centrálnej správy v Únii, alebo ak sprostredkovateľ nemá centrálnu správu v Únii, prevádzkareň sprostredkovateľa v Únii, v ktorej sa v kontexte činností prevádzkarne sprostredkovateľa uskutočňujú hlavné spracovateľské činnosti, a to v rozsahu, v akom sa na sprostredkovateľa vzťahujú osobitné povinnosti podľa tohto nariadenia;

...

23. ‚cezhraničné spracúvanie‘ je buď:

- a) spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje v Únii v kontexte činností prevádzkarní prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa vo viac ako jednom členskom štáte, pričom prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ sú usadení vo viac ako jednom členskom štáte; alebo
- b) spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje v Únii kontexte činností jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, ale ktoré podstatne ovplyvňuje alebo pravdepodobne podstatne ovplyvní dotknuté osoby vo viac ako jednom členskom štáte“.

6 Článok 51 tohto istého nariadenia, nazvaný „Dozorný orgán“, stanovuje:

„1. Každý členský štát stanoví, že za monitorovanie uplatňovania tohto nariadenia je zodpovedný jeden alebo viacero nezávislých orgánov verejnej moci s cieľom chrániť základné práva a slobody fyzických osôb pri spracúvaní a uľahčiť voľný tok osobných údajov v rámci Únie...

2. Každý dozorný orgán prispieva ku konzistentnému uplatňovaniu tohto nariadenia v celej Únii. Na tento účel dozorné orgány spolupracujú navzájom, ako aj s Komisiou v súlade s kapitolou VII.

...“

7 Článok 55 nariadenia 2016/679 s názvom „Príslušnosť“, ktorý sa nachádza v kapitole VI tohto nariadenia, nazvanej „Nezávislé dozorné orgány“, stanovuje:

„1. Každý dozorný orgán je príslušný plniť úlohy, ktoré mu boli uložené, a vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené, v súlade s týmto nariadením na území vlastného členského štátu.

2. Ak spracúvanie uskutočňujú orgány verejnej moci alebo súkromnoprávne subjekty konajúce na základe článku 6 ods. 1 písm. c) alebo e), za príslušný orgán sa považuje dozorný orgán dotknutého členského štátu. V takých prípadoch sa článok 56 neuplatňuje.“

8 Článok 56 uvedeného nariadenia, nazvaný „Príslušnosť hlavného dozorného orgánu“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 55, dozorný orgán hlavnej prevádzkarne alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa je príslušný konať ako vedúci dozorný orgán pre cezhraničné spracúvanie vykonávané zo strany tohto prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súlade s postupom stanoveným v článku 60.

2. Odchylné od odseku 1 je každý dozorný orgán príslušný zaoberať sa jemu podanou sťažnosťou alebo prípadným porušením tohto nariadenia, ak sa skutková podstata týka iba prevádzkarne v jeho členskom štáte alebo podstatne ovplyvňuje dotknuté osoby iba v jeho členskom štáte.

3. V prípadoch uvedených v odseku 2 tohto článku dozorný orgán o tejto otázke bezodkladne informuje vedúci dozorný orgán. Vedúci dozorný orgán rozhodne v lehote troch týždňov odvtedy, ako bol informovaný, či sa bude alebo nebude prípadom zaoberať v súlade s postupom stanoveným v článku 60, pričom zohľadní, či prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ má alebo nemá prevádzkareň v členskom štáte dozorného orgánu, ktorý ho informoval.

4. Ak vedúci dozorný orgán rozhodne, že sa prípadom bude zaoberať, uplatňuje sa postup stanovený v článku 60. Dozorný orgán, ktorý informoval vedúci dozorný orgán, môže vedúcemu dozornému orgánu predložiť návrh rozhodnutia. Vedúci dozorný orgán uvedený návrh rozhodnutia v čo najväčšej miere zohľadní pri vypracúvaní návrhu rozhodnutia uvedeného v článku 60 ods. 3.

5. Ak vedúci dozorný orgán rozhodne, že sa prípadom nebude zaoberať, v súlade s článkami 61 a 62 sa prípadom bude zaoberať dozorný orgán, ktorý informoval vedúci dozorný orgán.

6. Vedúci dozorný orgán je jediným partnerom prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súvislosti s cezhraničným spracúvaním vykonávaným týmto prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom.“

9 Článok 57 nariadenia 2016/679 s názvom „Úlohy“ v odseku 1 uvádza:

„Bez toho, aby boli dotknuté iné úlohy stanovené podľa tohto nariadenia, každý dozorný orgán na svojom území:

a) monitoruje a presadzuje uplatňovanie tohto nariadenia;

...

g) spolupracuje s inými dozornými orgánmi, vrátane výmeny informácií, a poskytuje im vzájomnú pomoc s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie a presadzovanie tohto nariadenia;

...“

10 Článok 58 tohto istého nariadenia s názvom „Právomoci“ v odsekoch 1, 4 a 5 stanovuje:

„1. Každý dozorný orgán má všetky tieto vyšetrovacie právomoci:

a) nariadiť prevádzkovateľovi a sprostredkovateľovi a v príslušnom prípade zástupcovi prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, aby poskytli všetky informácie, ktoré vyžaduje na plnenie svojich úloh;

...

d) oznamovať prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi údajné porušenie tohto nariadenia;

...

4. Výkon právomocí udelených dozornému orgánu podľa tohto článku podlieha primeraným zárukám vrátane účinného súdneho prostriedku nápravy a riadneho procesu, stanoveným v práve Únie a v práve členského štátu v súlade s Chartou.

5. Každý členský štát prostredníctvom právnych predpisov stanoví, že jeho dozorný orgán má právomoc upozorniť justičné orgány na porušenia tohto nariadenia a prípadne začať súdne konanie alebo sa na ňom inak zúčastniť s cieľom presadiť dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia.“

11 V kapitole VII nariadenia 2016/679 s názvom „Spolupráca a konzistentnosť“ oddiel 1 s názvom „Spolupráca“ obsahuje články 60 až 62 tohto nariadenia. Tento článok 60, nazvaný „Spolupráca medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi“, stanovuje:

„1. Vedúci dozorný orgán spolupracuje s inými dotknutými dozornými orgánmi v súlade s týmto článkom a s cieľom dosiahnuť konsenzus. Vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány si navzájom vymieňajú všetky relevantné informácie.

2. Vedúci dozorný orgán môže kedykoľvek požiadať iné dotknuté dozorné orgány, aby mu poskytli vzájomnú pomoc podľa článku 61, a môže uskutočniť spoločné operácie podľa článku 62, najmä na účely vykonania vyšetrovania alebo monitorovania vykonávania opatrenia, ktoré sa týka prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa usadeného v inom členskom štáte.

3. Vedúci dozorný orgán bezodkladne oznámi relevantné informácie týkajúce sa veci iným dotknutým dozorným orgánom. Bezodkladne predloží iným dotknutým dozorným orgánom návrh rozhodnutia, aby sa k nemu vyjadрили a aby sa náležite zohľadnili ich stanoviská.

4. Ak ktorýkoľvek z iných dotknutých dozorných orgánov podá v lehote štyroch týždňov odo dňa, kedy bol v súlade s odsekom 3 tohto článku konzultovaný, relevantnú a odôvodnenú námietku k návrhu rozhodnutia, vedúci dozorný orgán, ak s relevantnou a odôvodnenou námietkou nesúhlasí alebo sa domnieva, že námietka je nerelevantná alebo neodôvodnená, predloží záležitosť mechanizmu konzistentnosti uvedenému v článku 63.

5. Ak má vedúci dozorný orgán v úmysle podanej relevantnej a odôvodnenej námietke vyhovieť, predloží iným dotknutým dozorným orgánom revidovaný návrh rozhodnutia na účely vyjadrenia stanoviska. Tento revidovaný návrh rozhodnutia podlieha postupu uvedenému v odseku 4 v lehote dvoch týždňov.

6. Ak voči návrhu rozhodnutia, ktorý predložil vedúci dozorný orgán, nenamietal v lehote uvedenej v odsekoch 4 a 5 žiadny z iných dotknutých dozorných orgánov, platí, že vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány s týmto návrhom rozhodnutia súhlasia a tento návrh rozhodnutia sa pre ne stáva záväzným.

7. Vedúci dozorný orgán rozhodnutie prijme a oznámi ho hlavnej prevádzkarni alebo jedinej prevádzkarni prevádzkovateľa, prípadne sprostredkovateľa, a o danom rozhodnutí vrátane zhrnutia relevantných faktov a dôvodov informuje iné dotknuté dozorné orgány a [Európsky] výbor [pre ochranu údajov]. Dozorný orgán, na ktorom sa sťažnosť podala, informuje sťažovateľa o rozhodnutí.

8. Odchylne od odseku 7, ak sa sťažnosť odmietne alebo sa jej nevyhovie, dozorný orgán, na ktorom sa sťažnosť podala, prijme rozhodnutie, oznámi ho sťažovateľovi a informuje prevádzkovateľa.

9. Ak sa vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány dohodnú na tom, že sa časti sťažnosti odmietnu alebo sa im nevyhovie a v súvislosti s inými časťami sťažnosti sa bude konať, pre každú z týchto častí danej veci sa prijme samostatné rozhodnutie. ...

10. Po tom, ako im je oznámené rozhodnutie vedúceho dozorného orgánu podľa odsekov 7 a 9, prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie súladu s rozhodnutím, pokiaľ ide o spracovateľské činnosti v súvislosti so všetkými svojimi prevádzkarňami v Únii. Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ oznámia opatrenia prijaté na dodržanie rozhodnutia vedúceho dozornému orgánu, ktorý o tom informuje iné dotknuté dozorné orgány.

11. Ak má dotknutý dozorný orgán vo výnimočných prípadoch dôvody domnievať sa, že je naliehavo potrebné konať v záujme ochrany záujmov dotknutých osôb, uplatňuje sa postup pre naliehavé prípady uvedený v článku 66.

...“

12 Článok 61 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vzájomná pomoc“, v odseku 1 uvádza:

„Dozorné orgány si navzájom poskytujú relevantné informácie a pomoc v záujme konzistentného vykonávania a uplatňovania tohto nariadenia a prijímajú opatrenia na účinnú vzájomnú spoluprácu. Vzájomná pomoc sa týka najmä žiadostí o informácie a opatrení v oblasti dozoru, ako sú napríklad žiadosti o predchádzajúce povolenie a konzultácie, kontroly a vyšetrovania.“

13 Článok 62 toho istého nariadenia, nazvaný „Spoločné operácie dozorných orgánov“, stanovuje:

„1. Dozorné orgány podľa potreby vykonávajú spoločné operácie vrátane spoločných vyšetrovaní a spoločných opatrení v oblasti presadzovania, do ktorých sú zapojení členovia alebo personál dozorných orgánov iných členských štátov.“

2. Ak má prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prevádzkarne vo viacerých členských štátoch alebo keď je pravdepodobné, že spracovateľské operácie budú mať podstatný vplyv na významný počet dotknutých osôb vo viac ako jednom členskom štáte, dozorný orgán každého z týchto členských štátov má právo podieľať sa na spoločných operáciách. ...

...“

- 14 Oddiel 2, nazvaný „Konzistentnosť“, nachádzajúci sa v kapitole VII nariadenia 2016/679, obsahuje články 63 až 67 tohto nariadenia. Tento článok 63, nazvaný „Mechanizmus konzistentnosti“, znie:

„S cieľom prispievať ku konzistentnému uplatňovaniu tohto nariadenia v celej Únii dozorné orgány spolupracujú navzájom a v relevantných prípadoch s Komisiou prostredníctvom mechanizmu konzistentnosti, ako sa stanovuje v tomto oddiele.“

- 15 Podľa článku 64 ods. 2 uvedeného nariadenia:

„Ktorýkoľvek dozorný orgán, predseda [Európskeho] výboru [pre ochranu údajov] alebo Komisia môže požiadať, aby akúkoľvek záležitosť so všeobecným uplatnením alebo s účinkami vo viac ako jednom členskom štáte preskúmal [Európsky] výbor [pre ochranu údajov] s cieľom získať stanovisko, najmä ak si príslušný dozorný orgán neplní povinnosti týkajúce sa vzájomnej pomoci podľa článku 61 alebo spoločných operácií podľa článku 62.“

- 16 Článok 65 toho istého nariadenia s názvom „Riešenie sporov výborom“ v odseku 1 stanovuje:

„S cieľom zabezpečiť správne a jednotné uplatňovanie tohto nariadenia v jednotlivých prípadoch prijme [Európsky] výbor [pre ochranu údajov] záväzné rozhodnutie v týchto prípadoch:

- a) ak v prípade uvedenom v článku 60 ods. 4 dotknutý dozorný orgán vzniesol relevantnú a odôvodnenú námietku voči návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu a vedúci dozorného orgán nezohľadnil námietku alebo zamietol takúto námietku ako irelevantnú alebo neodôvodnenú. Toto záväzné rozhodnutie sa týka všetkých záležitostí, ktoré sú predmetom relevantnej a odôvodnenej námietky, najmä pokiaľ ide o to, či došlo k porušeniu tohto nariadenia;
- b) ak existujú protichodné názory na to, ktorý z dotknutých dozorných orgánov je príslušný pre hlavnú prevádzkarň;

...“

- 17 Článok 66 nariadenia 2016/679, nazvaný „Postup pre naliehavé prípady“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Za výnimočných okolností, keď sa dotknutý dozorný orgán domnieva, že je naliehavo potrebné konať s cieľom chrániť práva a slobody dotknutých osôb, môže odchyľne od mechanizmu konzistentnosti uvedeného v článkoch 63, 64 a 65 alebo postupu uvedeného v článku 60 bezodkladne prijať predbežné opatrenia, ktoré majú mať právne účinky na jeho území a určenú dobu platnosti, ktorá nepresahuje tri mesiace. Dozorný orgán bezodkladne oznámi tieto opatrenia a dôvody ich prijatia iným dotknutým dozorným orgánom, [Európskemu] výboru [pre ochranu údajov] a Komisii.

2. Ak dozorný orgán prijal opatrenie podľa odseku 1 a domnieva sa, že je naliehavo potrebné prijať konečné opatrenia, môže požiadať [Európsky] výbor [pre ochranu údajov] o naliehavé stanovisko alebo naliehavé záväzné rozhodnutie, pričom uvedie dôvody, prečo takéto stanovisko alebo rozhodnutie požaduje.“

18 Článok 77 tohto nariadenia, nazvaný „Právo podať sťažnosť dozornému orgánu“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné správne alebo súdne prostriedky nápravy, má každá dotknutá osoba právo podať sťažnosť dozornému orgánu, najmä v členskom štáte svojho obvyklého pobytu, mieste výkonu práce alebo v mieste údajného porušenia, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týka, je v rozpore s týmto nariadením.

2. Dozorný orgán, ktorému sa sťažnosť podala, informuje sťažovateľa o pokroku a výsledku sťažnosti vrátane možnosti podať súdny prostriedok nápravy podľa článku 78.“

19 Článok 78 uvedeného nariadenia s názvom „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči rozhodnutiu dozorného orgánu“ stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté iné správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, každá fyzická alebo právnická osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči právne záväznému rozhodnutiu dozorného orgánu, ktoré sa jej týka.

2. Bez toho, aby boli dotknuté iné správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, každá dotknutá osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak dozorný orgán, ktorý je príslušný podľa článkov 55 a 56, sťažnosť nevybavil alebo neinformoval dotknutú osobu do troch mesiacov o pokroku alebo výsledku sťažnosti podanej podľa článku 77.

3. Návrh na začatie konania proti dozornému orgánu sa podáva na súdoch členského štátu, v ktorom je dozorný orgán zriadený.

4. Ak sa návrh na začatie konania podáva proti rozhodnutiu dozorného orgánu, ktorému predchádzalo stanovisko alebo rozhodnutie výboru v rámci mechanizmu konzistentnosti, dozorný orgán takéto stanovisko alebo rozhodnutie postúpi súdu.“

20 Článok 79 tohto istého nariadenia, nazvaný „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 77, každá dotknutá osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s týmto nariadením došlo k porušeniu jej práv ustanovených v tomto nariadení.

2. Návrh na začatie konania proti prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi sa podáva na súdoch členského štátu, v ktorom má prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prevádzkareň. Návrh na začatie takéhoto konania možno podať aj na súdoch členského štátu, v ktorom má dotknutá osoba svoj obvyklý pobyt, pokiaľ prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom nie je orgán verejnej moci členského štátu konajúci v rámci výkonu verejnej moci.“

Belgické právo

21 Wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (zákon o ochrane súkromia pri spracúvaní osobných údajov) z 8. decembra 1992 (*Belgisch Staatsblad* z 18. marca 1993, s. 5801), v znení zákona z 11. decembra 1998 (*Belgisch Staatsblad* z 3. februára 1999, s. 3049) (ďalej len „zákon z 8. decembra 1992“) prebral do belgického práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

- 22 Zákon z 8. decembra 1992 zriadil CBPL, nezávislú inštitúciu, ktorej úlohou je dohliadať na to, aby sa osobné údaje spracovávali v súlade s týmto zákonom tak, aby bola zabezpečená ochrana súkromného života občanov.
- 23 Článok 32 ods. 3 zákona z 8. decembra 1992 stanovoval:
„Bez toho, aby bola dotknutá právomoc všeobecných súdov v súvislosti s uplatňovaním všeobecných zásad ochrany súkromia, predseda [CBPL] môže predložiť prvostupňovému súdu akýkoľvek spor týkajúci sa uplatňovania tohto zákona a jeho vykonávacích predpisov.“
- 24 Na základe wet tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (zákon o zriadení úradu na ochranu údajov) z 3. decembra 2017 (*Belgisch Staatsblad* z 10. januára 2018, s. 989, ďalej len „zákon z 3. decembra 2017“), ktorý nadobudol účinnosť 25. mája 2018, bol zriadený GBA ako dozorný orgán v zmysle nariadenia 2016/679.
- 25 Článok 3 zákona z 3. decembra 2017 stanovuje:
„Týmto sa v rámci Snemovne reprezentantov zriaďuje ‚Orgán na ochranu údajov‘. Je právnym nástupcom [CBPL].“
- 26 Článok 6 zákona z 3. decembra 2017 stanovuje:
„[GBA] má právomoc upozorniť justičné orgány na akékoľvek porušenie základných zásad ochrany osobných údajov, a to v rámci pôsobnosti tohto zákona a zákonov obsahujúcich ustanovenia o ochrane spracúvania osobných údajov, pričom ak je to vhodné, môže začať súdne konanie s cieľom presadiť dodržiavanie týchto základných zásad.“
- 27 Nijaké osobitné ustanovenie nie je zakotvené pre súdne konania, ktoré už predseda CBPL začal k 25. máju 2018 na základe článku 32 ods. 3 zákona z 8. decembra 1992. Pokiaľ ide výlučne o sťažnosti alebo žiadosti podané na samotný GBA, článok 112 zákona z 3. decembra 2017 stanovuje:
„Kapitola VI sa nevzťahuje na sťažnosti alebo žiadosti pred GBA, o ktorých sa v čase nadobudnutia účinnosti tohto zákona stále koná. Sťažnosti alebo žiadosti uvedené v odseku 1 posúdi [GBA] ako právny nástupca [CBPL] v súlade s postupom platným pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.“
- 28 Zákon z 8. decembra 1992 bol zrušený zákonom wet betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (zákon o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov) z 30. júla 2018 (*Belgisch Staatsblad* z 5. septembra 2018, s. 68616, ďalej len „zákon z 30. júla 2018“). Cieľom tohto zákona uvedeného ako posledného je prebrať do belgického práva ustanovenia nariadenia 2016/679, ktoré ukladá alebo umožňuje členským štátom prijať podrobnejšie pravidlá, ktoré dopĺňajú toto nariadenie.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 29 Dňa 11. septembra 2015 podal predseda CBPL návrh na zdržanie sa konania proti spoločnostiam Facebook Ireland, Facebook Inc. a Facebook Belgium na Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Holandskojazyčný súd prvého stupňa v Bruseli, Belgicko). Keďže CBPL nemá právnu subjektivitu, jeho predsedovi prináležalo podať žaloby s cieľom zabezpečiť dodržiavanie právnej úpravy v oblasti ochrany osobných údajov. Samotná CBPL však požiadala o vstup do konania, ktoré začal jej predseda.

- 30 Cieľom tohto návrhu na zdržanie sa konania bolo ukončiť to, čo CBPL opisuje najmä ako „závažné a rozsiahle porušovanie spoločnosťou Facebook právnych predpisov v oblasti ochrany súkromia“ spočívajúce v zbieraní touto on-line sociálnou sieťou informácií o správaní používateľov, ktorí majú účet na Facebooku, ako aj tých, ktorí služby spoločnosti Facebook nepoužívajú, pri surfovaní, a to rôznymi technológiami, ako sú súbory cookies, moduly sociálnych sietí (napríklad tlačidlá „Páči sa mi to“ alebo „Zdieľať“) alebo technológiou pixels. Tieto informácie umožňujú dotknutej sociálnej sieti získavať určité údaje od používateľa internetu prehliadajúceho si internetovú stránku, ktorá ich obsahuje, ako je adresa tejto stránky, „IP adresa“ návštevníka tejto stránky, ako aj dátum a čas predmetného prehliadania.
- 31 Rozsudkom zo 16. februára 2018 *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Holandskojazyčný súd prvého stupňa v Bruseli) vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o uvedenej žalobe o zdržanie sa konania v rozsahu, v akom sa týkala spoločností Facebook Ireland, Facebook Inc. a Facebook Belgium, a návrh na vstup do konania podaný komisiou CBPL vyhlásil za neprípustný.
- 32 Pokiaľ ide o meritum veci, tento súd rozhodol, že dotknutá sociálna sieť dostatočne neinformovala belgických používateľov internetu o zbieraní dotknutých informácií a ich použití. Okrem toho rozhodol, že súhlas daný používateľmi internetu so zbieraním a spracúvaním týchto informácií bol neplatný. Spoločnostiam Facebook Ireland, Facebook Inc. a Facebook Belgium bola preto uložená povinnosť, aby po prvé prestali, pokiaľ ide o akéhokoľvek používateľa internetu usadenému na belgickom území ukladať bez jeho súhlasu súbory cookies, ktoré zostanú aktívne počas dvoch rokov na zariadení, ktoré používa tento používateľ, keď prejde na internetovú stránku v doméne Facebook.com alebo na internetovú stránku tretej strany, ako aj ukladať súbory cookies a zhromažďovať údaje prostredníctvom modulov sociálnych sietí, technológie pixels alebo podobných technologických prostriedkov na internetových stránkach tretích strán, a to spôsobom, ktorý je neprimeraný vzhľadom na ciele takto sledované sociálnou sieťou Facebook, po druhé prestali poskytovať informácie, ktoré by mohli dotknuté osoby viesť do omylu, pokiaľ ide o skutočný dosah mechanizmov využívaných touto sociálnou sieťou pri používaní súborov cookies, a po tretie zničili všetky osobné údaje získané pomocou súborov cookies a modulov sociálnych sietí.
- 33 Dňa 2. marca 2018 Facebook Ireland, Facebook Inc. a Facebook Belgium podali proti tomuto rozsudku odvolanie na Hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel, Belgicko). Pred týmto súdom GBA koná ako právny nástupca tak predsedu CBPL, ktorý podal žalobu o zdržanie sa konania, ako aj samotnej CBPL.
- 34 Vnútroštátny súd rozhodol, že má právomoc rozhodovať o podanom odvolaní len v rozsahu, v akom, sa vzťahuje na Facebook Belgium. Pokiaľ ide o spoločnosti Facebook Ireland a Facebook Inc., tento súd vyhlásil, že nemá právomoc rozhodovať o tomto odvolaní.
- 35 Pred rozhodnutím o merite veci si vnútroštátny súd kladie otázku, či GBA má potrebnú aktívnu legitímáciu a požadovaný záujem na konaní. Podľa spoločnosti Facebook Belgium je podaná žaloba o zdržanie sa konania neprípustná s ohľadom na skutkové okolnosti, ktoré nastali pred 25. májom 2018, keďže po nadobudnutí účinnosti zákona z 3. decembra 2017 a nariadenia 2016/679 bol článok 32 ods. 3 zákona z 8. decembra 1992, ktorý predstavuje právny základ umožňujúci podať takúto žalobu, zrušený. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti, ktoré nastali po 25. máji 2018, Facebook Belgium tvrdí, že GBA nemá právomoc, a teda nemôže podať túto žalobu vzhľadom na mechanizmus „jednotného kontaktného miesta“, ktorý je už upravený v ustanoveniach nariadenia 2016/679. Na základe týchto ustanovení má totiž jedine Data Protection Commissioner (Komisár pre ochranu údajov, Írsko) právomoc podať žalobu o zdržanie sa konania proti spoločnosti Facebook Ireland, ktorá je jediným prevádzkovateľom spracúvajúcim osobné údaje používateľov predmetnej sociálnej siete v Únii.

- 36 Vnútroštátny súd rozhodol, že GBA nepredložil dôkaz o existencii záujmu na konaní na podanie tejto žaloby o zdržanie sa konania v rozsahu, v akom sa táto žaloba týkala skutkových okolností pred 25. májom 2018. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti, ktoré nastali po tomto dátume, vnútroštátny súd má pochybnosti čo do vplyvu nadobudnutia účinnosti nariadenia 2016/679, najmä pokiaľ ide o uplatňovanie mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“ stanoveného týmto nariadením na právomoci GBA, ako aj na právomoc GBA podať takúto žalobu o zdržanie sa konania.
- 37 Podľa vnútroštátneho súdu konkrétne vzniká otázka, či v súvislosti so skutkovými okolnosťami po 25. máji 2018 môže GBA podať žalobu proti spoločnosti Facebook Belgium, vzhľadom na to, že ako prevádzkovateľ spracúvania dotknutých údajov bola identifikovaná Facebook Ireland. Od tohto dátumu a na základe zásady „jednotného kontaktného miesta“ sa zdá, že podľa článku 56 nariadenia 2016/679 má právomoc len komisár pre ochranu údajov, ktorý podlieha dohľadu írskych súdov.
- 38 Vnútroštátny súd pripomína, že v rozsudku z 5. júna 2018, *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein* (C-210/16, EU:C:2018:388), Súdny dvor rozhodol, že „nemecký dozorný orgán“ mal právomoc rozhodovať o spore v oblasti ochrany osobných údajov, hoci prevádzkovateľ spracúvania dotknutých údajov mal svoje sídlo v Írsku a jeho dcérska spoločnosť so sídlom v Nemecku, konkrétne Facebook Germany DmbH, sa zaoberala len predajom reklamného priestoru a ďalšími marketingovými činnosťami na nemeckom území.
- 39 Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, bol však Súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu ustanovení smernice 95/46, ktorá bola zrušená nariadením 2016/679. Vnútroštátny súd sa pýta, v akom rozsahu je výklad, ktorý Súdny dvor poskytol v uvedenom rozsudku, ešte relevantný, pokiaľ ide o uplatňovanie nariadenia 2016/679.
- 40 Vnútroštátny súd tiež poukazuje na rozhodnutie Bundeskartellamt (Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, Nemecko) zo 6. februára 2019 (tzv. rozhodnutie Facebook), v ktorom úrad pre hospodársku súťaž v podstate konštatoval, že daná spoločnosť zneužila svoje postavenie tým, že zbierala údaje pochádzajúce z rôznych zdrojov, čo už teraz je možné robiť len s výslovným súhlasom používateľov, pričom však používateľovi, ktorý s tým nesúhlasí, nemôže byť zastavené poskytovanie služieb sociálnej siete Facebook. Vnútroštátny súd uvádza, že uvedený orgán hospodárskej súťaže sa zjavne považoval za príslušný konať napriek mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“.
- 41 Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že z článku 6 zákona z 3. decembra 2017, ktorý v zásade priznáva GBA právomoc začať súdne konanie, nevyplýva, že by za každých okolností mohla podať žalobu na belgických súdoch, keďže sa zdá, že mechanizmus „jednotného kontaktného miesta“ ukladá povinnosť podať takúto žalobu na súde podľa miesta, kde došlo k spracúvaniu údajov.
- 42 Za týchto okolností Hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdny dvor nasledujúce prejudiciálne otázky:
1. Majú sa článok 55 ods. 1, články 56 až 58 a 60 až 66 [nariadenia 2016/679] v spojení s článkami 7, 8 a 47 [Charty] vykladať v tom zmysle, že dozorný orgán, ktorý je podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonáva článok 58 ods. 5 tohto nariadenia, oprávnený v prípade porušenia tohto nariadenia podať žalobu na súd svojho členského štátu, nemôže toto svoje oprávnenie vykonávať v rámci cezhraničného spracúvania údajov, ak nie je vedúcim dozorným orgánom pre toto cezhraničné spracúvanie?
 2. Je pri odpovedi na prvú otázku relevantné, že prevádzkovateľ tohto cezhraničného spracúvania nemá v tomto členskom štáte svoju hlavnú prevádzkareň, ale má tam inú prevádzkareň?
 3. Je pri odpovedi na prvú otázku relevantné, že vnútroštátny dozorný orgán žalobu podá proti hlavnej prevádzkarni prevádzkovateľa tohto istého cezhraničného spracúvania údajov alebo proti prevádzkarni, ktorá sa nachádza v jeho vlastnom členskom štáte?

4. Je pri odpovedi na prvú otázku relevantná skutočnosť, že vnútroštátny dozorný orgán žalobu podal už pred nadobudnutím účinnosti [nariadenia 2016/679] (25. mája 2018)?
5. Má v prípade kladnej odpovede na prvú otázku článok [58 ods. 5] nariadenia 2016/679 priamy účinok, takže vnútroštátny dozorný orgán sa môže odvolávať na toto ustanovenie, aby začal súdne konanie proti jednotlivcom alebo v takom konaní pokračoval, aj keby konkrétne článok [58 ods. 5] nariadenia 2016/679 nebol prebratý do vnútroštátneho práva, hoci existuje povinnosť ho prebrať?
6. Môže v prípade kladných odpovedí na prvú až piatu otázku výsledok takýchto konaní brániť opačnému konštatovaniu vedúceho dozorného orgánu, ak tento vedúci dozorný orgán skúma podľa mechanizmu upraveného v článkoch 56 a 60 nariadenia 2016/679 tie isté alebo podobné činnosti cezhraničného spracúvania?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 43 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta či sa majú článok 55 ods. 1 a články 56 až 58, ako aj články 60 až 66 nariadenia 2016/679 v spojení s článkami 7, 8 a 47 Charty vykladať v tom zmysle, že dozorný orgán členského štátu, ktorý má podľa vnútroštátnych právnych predpisov prijatých na vykonanie článku 58 ods. 5 daného nariadenia právomoc upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie, môže túto právomoc vykonávať v súvislosti s cezhraničným spracúvaním údajov, hoci nie je „vedúcim dozorným orgánom“ v zmysle článku 56 ods. 1 uvedeného nariadenia vo vzťahu k takémuto spracúvaniu údajov.
- 44 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že na jednej strane na rozdiel od smernice 95/46, ktorá bola prijatá na základe článku 100 A Zmluvy o ES týkajúcej sa harmonizácie spoločného trhu, právnym základom nariadenia 2016/679 je článok 16 ZFEÚ, ktorý zakotvuje právo každej osoby na ochranu osobných údajov a poveruje Európsky parlament a Radu Európskej únie, aby stanovili pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní takýchto údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a členskými štátmi pri vykonávaní činností, ktoré patria do pôsobnosti práva Únie, ako aj voľného pohybu takýchto údajov. Na druhej strane odôvodnenie 1 tohto nariadenia uvádza, že „ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov patrí medzi základné práva“, a pripomína, že článok 8 ods. 1 Charty, ako aj článok 16 ods. 1 ZFEÚ stanovujú právo každého na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.
- 45 V dôsledku toho, ako vyplýva z článku 1 ods. 2 nariadenia 2016/679 v spojení s jeho odôvodneniami 10, 11 a 13, toto nariadenie ukladá inštitúciam, orgánom, úradom a agentúram Únie, ako aj príslušným orgánom členských štátov povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany práv zaručených v článku 16 ZFEÚ a článku 8 Charty.
- 46 Okrem toho, ako sa uvádza v odôvodnení 4 tohto nariadenia, toto nariadenie rešpektuje všetky základné práva a dodržiava slobody a zásady uznané v Charte.
- 47 Práve na tomto pozadí článok 55 ods. 1 nariadenia 2016/679 stanovuje zásadnú právomoc každého dozorného orgánu plniť úlohy, ktoré mu boli uložené, a vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené, v súlade s týmto nariadením na území vlastného členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2020, Facebook Ireland a Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559, bod 147).
- 48 Medzi úlohy, ktoré sú týmto dozorným orgánom uložené, patrí najmä úloha monitorovať a presadzovať uplatňovanie nariadenia 2016/679, stanovená v článku 57 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, ako aj úloha spolupracovať s inými dozornými orgánmi, vrátane výmeny informácií, a poskytovať v tomto rámci

- vzájomnú pomoc s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie uvedeného nariadenia a opatrenia prijaté na zabezpečenie jeho presadzovania stanovené v článku 57 ods. 1 písm. g) toho istého nariadenia. Medzi právomoci zverené uvedeným dozorným orgánom na účely plnenia uvedených úloh patria rôzne vyšetrovacie právomoci stanovené v článku 58 ods. 1 nariadenia 2016/679, ako aj právomoc upozorniť justičné orgány na akékoľvek porušenie tohto nariadenia a prípadne začať súdne konanie s cieľom presadiť dodržiavanie uvedeného nariadenia, ktorá je stanovená v článku 58 ods. 5 tohto nariadenia.
- 49 Výkon týchto úloh a právomocí však predpokladá, že dozorný orgán má právomoc s ohľadom na konkrétne spracúvanie údajov.
- 50 V tejto súvislosti bez toho, aby bolo dotknuté pravidlo právomoci uvedené v článku 55 ods. 1 nariadenia 2016/679, článok 56 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje pre „cezhraničné spracúvanie“ v zmysle článku 4 bodu 23 tohto nariadenia mechanizmus „jednotného kontaktného miesta“ založený na rozdelení právomocí medzi „vedúcim dozorným orgánom“ a inými dotknutými dozornými orgánmi. Podľa tohto mechanizmu dozorný orgán hlavnej prevádzkarne alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa je príslušný konať ako vedúci dozorný orgán pre cezhraničné spracúvanie, ktoré vykonáva tento prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ v súlade s postupom stanoveným v článku 60 daného nariadenia.
- 51 Tento článok upravuje spoluprácu medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi. V rámci tohto konania je vedúci dozorný orgán najmä povinný vynakladať úsilie s cieľom dosiahnuť konsenzus. Na tento účel v súlade s článkom 60 ods. 3 nariadenia 2016/679 bezodkladne predloží iným dotknutým dozorným orgánom návrh rozhodnutia, aby sa k nemu vyjadrili a aby boli náležité zohľadnené ich stanoviská.
- 52 Presnejšie z článkov 56 a 60 nariadenia 2016/679 vyplýva, že pre „cezhraničné spracúvanie“ v zmysle článku 4 bodu 23 tohto nariadenia a s výnimkou podľa článku 56 ods. 2 tohto nariadenia jednotlivé dotknuté vnútroštátne dozorné orgány musia spolupracovať v súlade s postupom stanoveným v týchto ustanoveniach s cieľom dospieť ku konsenzu a k jedinému rozhodnutiu, ktorým sú všetky tieto orgány viazané, a prevádzkovateľ musí zabezpečiť dodržanie tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o činnosti spracúvania údajov vo všetkých jeho prevádzkarňach v Únii. Okrem toho článok 61 ods. 1 uvedeného nariadenia ukladá dozorným orgánom najmä povinnosť, aby si navzájom poskytovali relevantné informácie a pomoc v záujme konzistentného vykonávania a uplatňovania tohto nariadenia v celej Únii. Článok 63 nariadenia 2016/679 spresňuje, že práve v súlade s týmto cieľom sa upravuje mechanizmus konzistentnosti stanovený v článkoch 64 a 65 tohto nariadenia [rozsudok z 24. septembra 2019, Google (Územná pôsobnosť odstránenia odkazov), C-507/17, EU:C:2019:772, bod 68].
- 53 Uplatnenie mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“ si teda vyžaduje, ako to potvrdzuje odôvodnenie 13 nariadenia 2016/679, lojálnu a účinnú spoluprácu medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi. Z tohto dôvodu, ako zdôraznil generálny advokát v bode 111 svojich návrhov, vedúci dozorný orgán nemôže ignorovať názory ostatných dotknutých dozorných orgánov a každá relevantná a odôvodnená námietka niektorého z týchto orgánov má za následok aspoň dočasné zablokovanie prijatia návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu.
- 54 V súlade s článkom 60 ods. 4 nariadenia 2016/679 ak ktorýkoľvek z iných dotknutých dozorných orgánov podá v lehote štyroch týždňov odo dňa, keď bol konzultovaný, relevantnú a odôvodnenú námietku k návrhu rozhodnutia, a pokiaľ vedúci dozorný orgán s relevantnou a odôvodnenou námietkou nesúhlasí alebo sa domnieva, že námietka je nerelevantná alebo neodôvodnená, predloží záležitosť na mechanizmus konzistentnosti, ktorý je upravený v článku 63 tohto nariadenia, s cieľom, aby Európsky výbor pre ochranu údajov prijal záväzné rozhodnutie na základe článku 65 ods. 1 písm. a) daného nariadenia.

- 55 V súlade s článkom 60 ods. 5 nariadenia 2016/679 ak však má vedúci dozorný orgán v úmysle podanej relevantnej a odôvodnenej námietke vyhovieť, predloží iným dotknutým dozorným orgánom revidovaný návrh rozhodnutia na účely vyjadrenia stanoviska. Tento revidovaný návrh rozhodnutia podlieha postupu uvedenému v článku 60 ods. 4 daného nariadenia v lehote dvoch týždňov.
- 56 Podľa článku 60 ods. 7 daného nariadenia v zásade prináleží vedúcemu dozornému orgánu, aby prijal rozhodnutie týkajúce sa dotknutého cezhraničného spracúvania, oznámil ho hlavnej prevádzkarni alebo jedinej prevádzkarni prevádzkovateľa, prípadne sprostredkovateľa, a o danom rozhodnutí vrátane zhrnutia relevantných faktov a dôvodov informoval iné dotknuté dozorné orgány a Európsky výbor pre ochranu údajov.
- 57 Vzhľadom na uvedené treba zdôrazniť, že nariadenie 2016/679 stanovuje výnimky zo zásady rozhodovacej právomoci vedúceho dozorného orgánu v rámci mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“ zakotveného v článku 56 ods. 1 uvedeného nariadenia.
- 58 Medzi týmito výnimkami sa v prvom rade nachádza článok 56 ods. 2 nariadenia 2016/679, ktorý stanovuje, že dozorný orgán, ktorý nie je vedúcim dozorným orgánom, má právomoc zaoberať sa jemu podanou sťažnosťou vzťahujúcou sa na cezhraničné spracúvanie osobných údajov alebo prípadné porušenie tohto nariadenia, ak sa predmet tejto sťažnosti týka výlučne prevádzkarne v jeho členskom štáte alebo podstatne ovplyvňuje dotknuté osoby iba v jeho členskom štáte.
- 59 V druhom rade článok 66 nariadenia 2016/679 odchylné od mechanizmov konzistentnosti uvedených v článkoch 60 a 63 až 65 tohto nariadenia stanovuje postup pre naliehavé prípady. Tento postup pre naliehavé prípady umožňuje za výnimočných okolností, ak sa dotknutý dozorný orgán domnieva, že je naliehavo potrebné konať s cieľom chrániť práva a slobody dotknutých osôb, môže bezodkladne prijať predbežné opatrenia, ktoré majú mať právne účinky na jeho území a určenú dobu platnosti, ktorá nepresahuje tri mesiace, a článok 66 ods. 2 nariadenia 2016/679 navyše stanovuje, že ak dozorný orgán prijme predbežné opatrenia podľa odseku 1 a domnieva sa, že je naliehavo potrebné prijať konečné opatrenia, môže požiadať Európsky výbor pre ochranu údajov o naliehavé stanovisko alebo naliehavé záväzné rozhodnutie, pričom uvedie dôvody, pre ktoré takéto stanovisko alebo rozhodnutie požaduje.
- 60 Táto právomoc dozorných orgánov sa však musí vykonávať tak, aby bola dodržaná lojalna a účinná spolupráca s vedúcim dozorným orgánom v súlade s postupom uvedeným v článku 56 ods. 3 až 5 nariadenia 2016/679. V takom prípade dotknutý dozorný orgán totiž musí podľa článku 56 ods. 3 tohto nariadenia bezodkladne informovať vedúci dozorný orgán, ktorý rozhodne v lehote troch týždňov odvtedy, ako bol informovaný, či sa bude alebo nebude prípadom zaoberať.
- 61 Podľa článku 56 ods. 4 nariadenia 2016/679 ak sa vedúci dozorný orgán rozhodne, že sa prípadom bude zaoberať, uplatní sa postup spolupráce stanovený v článku 60 tohto nariadenia. Za týchto okolností dozorný orgán, ktorý informoval vedúci dozorný orgán, môže tomuto orgánu predložiť návrh rozhodnutia a daný orgán musí v súlade s článkom 60 ods. 3 uvedeného nariadenia tento návrh v čo najväčšej miere zohľadniť pri vypracovaní návrhu rozhodnutia.
- 62 Naopak, podľa článku 56 ods. 5 nariadenia 2016/679 ak sa vedúci dozorný orgán rozhodne, že sa prípadom nebude zaoberať, prípadom sa bude zaoberať dozorný orgán, ktorý ho informoval v súlade s článkami 61 a 62 tohto nariadenia, ktoré vyžadujú, aby dozorné orgány dodržiavali pravidlá vzájomnej pomoci a spolupráce v rámci spoločných operácií s cieľom zabezpečiť účinnú spoluprácu medzi dotknutými orgánmi.
- 63 Z vyššie uvedeného na jednej strane vyplýva, že v oblasti cezhraničného spracúvania osobných údajov právomoc vedúceho dozorného orgánu prijať rozhodnutie konštatujúce, že takéto spracúvanie porušuje pravidlá týkajúce sa ochrany práv fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ktoré sú obsiahnuté v nariadení 2016/679, predstavuje pravidlo, zatiaľ čo právomoc ostatných

dotknutých dozorných orgánov prijať takéto rozhodnutie, hoci aj predbežné, predstavuje výnimku. Na druhej strane hoci je zásadná právomoc vedúceho dozorného orgánu potvrdená v článku 56 ods. 6 nariadenia 2016/679, podľa ktorého vedúci dozorný orgán je „jediným partnerom“ prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súvislosti s cezhraničným spracúvaním vykonávaným týmto prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom, tento orgán musí takúto právomoc vykonávať v rámci úzkej spolupráce s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi. Predovšetkým vedúci dozorný orgán nemôže pri výkone svojich právomocí, ako bolo uvedené v bode 53 tohto rozsudku, upustiť od nevyhnutného dialógu, ako ani od lojálnej a účinnej spolupráce s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi.

- 64 V tejto súvislosti z odôvodnenia 10 nariadenia 2016/679 vyplýva, že jeho cieľom je okrem iného zabezpečiť konzistentné a jednotné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov v celej Únii a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v jej rámci.
- 65 Takýto cieľ a potrebný účinok mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“ by však mohli byť ohrozené, ak by dozorný orgán, ktorý nie je, pokiaľ ide o cezhraničné spracúvanie údajov, hlavným dozorným orgánom, mohol vykonávať právomoc stanovenú v článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 nad rámec prípadov, v ktorých má právomoc prijať také rozhodnutie, aké je uvedené v bode 63 tohto rozsudku. Výkon takejto právomoci totiž sleduje to, aby sa dospelo k záväznému súdnemu rozhodnutiu, pričom však toto rozhodnutie rovnako tak môže ohroziť daný cieľ, ako aj uvedený mechanizmus ako rozhodnutie prijaté dozorným orgánom, ktorý nie je vedúcim dozorným orgánom.
- 66 Na rozdiel od tvrdenia GBA, okolnosť, že dozorný orgán členského štátu, ktorý nie je vedúcim dozorným orgánom, môže právomoc stanovenú v článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 vykonávať len v súlade s pravidlami rozdelenia rozhodovacích právomocí, ktoré sú stanovené najmä v článkoch 55 a 56 toho nariadenia v spojení s jeho článkom 60, je v súlade s článkami 7, 8 a 47 Charty.
- 67 Na jednej strane, pokiaľ ide o argumentáciu založenú na údajnom porušení článkov 7 a 8 Charty, treba pripomenúť, že tento článok 7 zaručuje každému právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a komunikácie, zatiaľ čo článok 8 ods. 1 Charty, rovnako ako článok 16 ods. 1 ZFEÚ výslovne stanovuje právo každého na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú. Konkrétne z článku 51 ods. 1 nariadenia 2016/679 pritom vyplýva, že dozorné orgány sú poverené monitorovaním uplatňovania tohto nariadenia najmä s cieľom chrániť základné práva fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov. Z toho vyplýva, že v súlade s tým, čo bolo uvedené v bode 45 tohto rozsudku, pravidlá rozdelenia rozhodovacích právomocí medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dozornými orgánmi stanovené týmto nariadením nemajú vplyv na zodpovednosť každého z týchto orgánov prispieť k vysokej úrovni ochrany daných práv pri dodržaní uvedených pravidiel i požiadaviek spolupráce a vzájomnej pomoci pripomenutých v bode 52 tohto rozsudku.
- 68 To predovšetkým znamená, že mechanizmus „jednotného kontaktného miesta“ nemôže v žiadnom prípade viesť k tomu, že vnútroštátny dozorný orgán – a najmä vedúci dozorný orgán – neprevezme zodpovednosť, ktorá mu vyplýva z nariadenia 2016/679, v súlade s ktorou má prispievať k účinnej ochrane fyzických osôb pred zásahmi do ich základných práv pripomenutými v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, aby tak nedochádzalo k podpore praxe „forum shopping“ najmä zo strany prevádzkovateľov, ktorej cieľom by bolo tieto základné práva obchádzať a zamedzovať účinnému uplatňovaniu ustanovení tohto nariadenia, ktorým sa vykonávajú.
- 69 Na druhej strane, pokiaľ ide o argumentáciu založenú na údajnom porušení práva na účinný prostriedok nápravy, ktoré je zaručené v článku 47 Charty, ani túto argumentáciu nemožno prijať. Vymedzenie uvedené v bodoch 64 a 65 tohto rozsudku vzťahujúce sa na možnosť iného dozorného orgánu, než je vedúci dozorný orgán, uplatniť právomoc stanovenú v článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679, pokiaľ ide o cezhraničné spracúvanie osobných údajov, totiž nemá vplyv na právo priznané každej osobe podľa článku 78 ods. 1 a 2 tohto nariadenia, ktorým je podať účinný súdny prostriedok

nápravy najmä voči právne záväznému rozhodnutiu orgánu, ktoré sa jej týka, alebo proti nekonaniu vo veci podanej sťažnosti zo strany dozorného orgánu, ktorý má rozhodovaciu právomoc podľa článkov 55 a 56 daného nariadenia v spojení s jeho článkom 60.

- 70 To platí najmä v prípade podľa článku 56 ods. 5 nariadenia 2016/679, keď ako bolo uvedené v bode 62 tohto rozsudku, dozorný orgán, ktorý informoval vedúci dozorný orgán na základe článku 56 ods. 3 tohto nariadenia, sa môže prípadom zaoberať v súlade s článkami 61 a 62 tohto nariadenia, ak tento vedúci dozorný orgán po tom, čo bol o tom informovaný, rozhodne, že sa s ním nebude zaoberať. V rámci takéhoto postupu nemožno navyše vylúčiť, že dotknutý dozorný orgán sa môže prípadne rozhodnúť využiť právomoc, ktorú mu priznáva článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679.
- 71 Na základe týchto spresnení treba zdôrazniť, že nemožno vylúčiť výkon právomoci dozorného orgánu členského štátu obrátiť sa na súdy svojho štátu, pokiaľ tento orgán po tom, čo požiadal o vzájomnú pomoc vedúceho dozorného orgánu podľa článku 61 nariadenia 2016/679, mu tento vedúci dozorný orgán neposkytol požadované informácie. V takom prípade môže príslušný dozorný orgán podľa článku 61 ods. 8 tohto nariadenia prijať predbežné opatrenie na území svojho členského štátu, a ak usúdi, že je naliehavo potrebné prijať konečné opatrenia, tento orgán môže v súlade s článkom 66 ods. 2 uvedeného nariadenia požiadať Európsky výbor pre ochranu údajov o naliehavé stanovisko alebo naliehavé záväzné rozhodnutie. Okrem toho v súlade s článkom 64 ods. 2 toho istého nariadenia dozorný orgán môže požiadať, aby akúkoľvek záležitosť so všeobecným uplatnením alebo s účinkami vo viac ako jednom členskom štáte preskúmal Európsky výbor pre ochranu údajov s cieľom získať stanovisko, najmä ak si príslušný dozorný orgán neplní povinnosti týkajúce sa vzájomnej pomoci, ktoré mu vyplývajú z článku 61 tohto nariadenia. V nadväznosti na prijatie takéhoto stanoviska alebo rozhodnutia, a pokiaľ s tým Európsky výbor pre ochranu údajov po zohľadnení všetkých relevantných okolností súhlasí, dotknutý dozorný orgán musí mať možnosť prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie dodržiavania pravidiel týkajúcich sa ochrany práv fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ktoré sú obsiahnuté v nariadení 2016/679, a z tohto dôvodu vykonať právomoc, ktorú mu priznáva článok 58 ods. 5 tohto nariadenia.
- 72 Rozdelenie právomocí a povinností medzi dozornými orgánmi totiž nevyhnutne spočíva na predpoklade lojálnej a účinnej spolupráce medzi týmito orgánmi, ako aj takej spolupráci s Komisiou, s cieľom zabezpečiť správne a jednotné uplatňovanie tohto nariadenia, ako to potvrdzuje aj jeho článok 51 ods. 2.
- 73 V prejednávanej veci prináleží vnútroštátnemu súdu, aby určil, či boli vo veci samej správne uplatnené pravidlá rozdelenia právomocí, ako aj relevantné postupy a mechanizmy stanovené nariadením 2016/679. Konkrétne bude musieť overiť, či napriek tomu, že GBA nie je vedúcim dozorným orgánom v tejto veci, predmetné zaobchádzanie v rozsahu, v akom sa týka správania, ktorých sa dopustila on-line sociálna sieť Facebook po 25. máji 2018, je situáciou uvedenou v bode 71 tohto rozsudku.
- 74 V tejto súvislosti Súdny dvor poznamenáva, že vo svojom stanovisku 5/2019 z 12. marca 2019 týkajúcom sa vzájomného pôsobenia medzi smernicou „o súkromí a elektronických komunikáciách“ a všeobecným nariadením o ochrane údajov, najmä pokiaľ ide príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov, Európsky výbor pre ochranu údajov uviedol, že ukladanie a čítanie osobných údajov prostredníctvom súborov cookies patrí do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracúvania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514), a nie do mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“. Naopak, všetky predchádzajúce úkony a následné spracúvanie týchto osobných údajov inými technológiami spadajú do pôsobnosti nariadenia 2016/679, a teda do mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“. Vzhľadom na to, že žiadosť GBA o vzájomnú pomoc sa týkala týchto následných operácií spracúvania osobných údajov, požiadal v apríli 2019 Komisára pre ochranu údajov, aby jeho žiadosti čo najskôr vyhovel, pričom táto žiadosť zostala bez odpovede.

75 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 55 ods. 1 a články 56 až 58, ako aj články 60 až 66 nariadenia 2016/679 v spojení s článkami 7, 8 a 47 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že dozorný orgán členského štátu, ktorý má podľa vnútroštátnych právnych predpisov prijatých na vykonanie článku 58 ods. 5 daného nariadenia právomoc upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie, môže túto právomoc vykonávať v súvislosti s cezhraničným spracúvaním údajov, hoci nie je „vedúcim dozorným orgánom“ v zmysle článku 56 ods. 1 toho istého nariadenia vo vzťahu k tomuto spracúvaniu údajov, ak k výkonu tejto právomoci dôjde v niektorej zo situácií, v ktorých nariadenie 2016/679 priznáva tomuto dozornému orgánu právomoc na prijatie rozhodnutia konštatujúceho, že uvedené spracúvanie porušuje pravidlá, ktoré sú v ňom uvedené, ako aj pod podmienkou, že budú dodržané postupy spolupráce a konzistentnosti stanovené v tomto nariadení.

O druhej otázke

76 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 vykladať v tom zmysle, že v prípade cezhraničného spracúvania údajov výkon právomoci dozorného orgánu iného členského štátu než vedúceho dozorného orgánu začať súdne konanie v zmysle tohto ustanovenia vyžaduje, aby prevádzkovateľ cezhraničného spracúvania osobných údajov, proti ktorému bolo začaté toto konanie, mal „hlavnú prevádzkareň“ v zmysle článku 4 bodu 16 nariadenia 2016/679 na území tohto členského štátu alebo inú prevádzkareň na tomto území.

77 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 55 ods. 1 nariadenia 2016/679 každý dozorný orgán je príslušný plniť úlohy, ktoré mu boli uložené, a vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené, v súlade s týmto nariadením na území vlastného členského štátu.

78 Článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 okrem toho stanovuje právomoc každého dozorného orgánu upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie na účely uplatnenia ustanovení daného nariadenia.

79 Treba však uviesť, že článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 je formulovaný všeobecne a že normotvorca Únie nepodmienil výkon tejto právomoci zo strany dozorného orgánu členského štátu tou podmienkou, že žaloba tohto orgánu musí smerovať proti prevádzkovateľovi s „hlavnou prevádzkarňou“ v zmysle článku 4 bodu 16 tohto nariadenia alebo inej prevádzkarni na území tohto členského štátu.

80 Dozorný orgán členského štátu teda môže vykonávať právomoc, ktorú mu priznáva článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679, len ak sa preukáže, že táto právomoc patrí do územnej pôsobnosti tohto nariadenia.

81 Článok 3 nariadenia 2016/679, ktorý upravuje územnú pôsobnosť tohto nariadenia, v tejto súvislosti vo svojom odseku 1 stanovuje, že toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov v rámci činností prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, a to bez ohľadu na to, či sa spracúvanie vykonáva v Únii alebo nie.

82 V tejto súvislosti odôvodnenie 22 nariadenia 2016/679 spresňuje, že takáto prevádzkareň znamená efektívny a skutočný výkon činnosti prostredníctvom stálej prevádzkarne a že právna forma takejto prevádzkarne, či už ide o pobočku alebo dcérsku spoločnosť s právnou subjektivitou, nie je v tomto ohľade určujúcim faktorom.

83 Z toho vyplýva, že v súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia 2016/679 sa územná pôsobnosť tohto nariadenia vymedzuje, s výhradou prípadov uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku, podmienkou, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ cezhraničného spracúvania má prevádzkareň na území Únie.

84 Na druhú položenú otázku treba preto odpovedať tak, že článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade cezhraničného spracúvania údajov výkon právomoci dozorného orgánu iného členského štátu než vedúceho dozorného orgánu podať žalobu na súde v zmysle tohto ustanovenia nevyžaduje, aby prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ cezhraničného spracúvania osobných údajov, proti ktorému bola táto žaloba podaná, mal hlavnú prevádzkareň alebo inú prevádzkareň na území tohto členského štátu.

O tretej otázke

85 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 vykladať v tom zmysle, že v prípade cezhraničného spracúvania údajov výkon právomoci dozorného orgánu iného členského štátu než vedúceho dozorného orgánu upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie v zmysle tohto ustanovenia, vyžaduje, aby dotknutý dozorný orgán podal svoju žalobu proti hlavnej prevádzkarni prevádzkovateľa alebo proti prevádzkarni, ktorá sa nachádza v jeho vlastnom členskom štáte.

86 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že táto otázka bola položená v rámci diskusie medzi účastníkmi konania o tom, či má vnútroštátny súd právomoc preskúmať žalobu o zdržanie sa konania v rozsahu, v akom bola podaná proti spoločnosti Facebook Belgium, vzhľadom na skutočnosť, že jednak v rámci Únie sa sídlo skupiny Facebook nachádza v Írsku a Facebook Ireland je jedinou osobou zodpovednou za zbieranie a spracúvanie osobných údajov pre celú Úniu, a jednak, že na základe vnútorného rozdelenia tejto skupiny bola prevádzkareň nachádzajúca sa v Belgicku vytvorená predovšetkým preto, aby tejto skupine umožnila udržiavať vzťahy s inštitúciami Únie a subsidiárne preto, aby propagovala reklamné a marketingové činnosti tejto istej skupiny, ktoré sú určené osobám s bydliskom v Belgicku.

87 Ako bolo uvedené v bode 47 tohto rozsudku, článok 55 ods. 1 nariadenia 2016/679 stanovuje zásadnú právomoc každého dozorného orgánu plniť úlohy, ktoré mu boli uložené, a vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené, v súlade s týmto nariadením na území vlastného členského štátu.

88 Pokiaľ ide o právomoc dozorného orgánu členského štátu podať žalobu v zmysle článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679, treba pripomenúť, ako uviedol generálny advokát v bode 150 svojich návrhov, že toto ustanovenie je formulované široko a neurčuje konkrétne subjekty, proti ktorým by dozorné orgány mali alebo mohli podať žalobu vzťahujúcu sa na akéhokoľvek porušenia tohto nariadenia.

89 Z toho vyplýva, že uvedené ustanovenie neobmedzuje výkon právomoci začať súdne konanie v tom zmysle, že takáto žaloba by mohla byť podaná iba proti „hlavnej prevádzkarni“ alebo proti inej „prevádzkarni“ prevádzkovateľa. Naopak, podľa toho istého ustanovenia, ak dozorný orgán členského štátu disponuje právomocou potrebnou na tento účel podľa článkov 55 a 56 nariadenia 2016/679, môže na svojom štátnom území vykonávať právomoci, ktoré mu toto nariadenie priznáva, bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte je usadený prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ tohto prevádzkovateľa.

90 Výkon právomoci priznanej každému dozornému orgánu podľa článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 však predpokladá, že toto nariadenie sa uplatní. V tejto súvislosti a ako bolo zdôraznené v bode 81 tohto rozsudku, článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje, že toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov „v rámci činnosti prevádzk[arne] prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, a to bez ohľadu na to, či sa spracúvanie vykonáva v Únii alebo nie“.

- 91 Vzhľadom na cieľ sledovaný nariadením 2016/679, ktorým je zaručiť účinnú ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb, najmä ich práva na súkromie a na ochranu osobných údajov, sa podmienka, podľa ktorej sa spracúvanie osobných údajov musí vykonávať „v rámci činnosti“ dotknutej prevádzkarne, nemôže vykladať reštriktívne (pozri analogicky rozsudok z 5. júna 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 56 a citovanú judikatúru).
- 92 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a z písomných pripomienok predložených spoločnosťou Facebook Belgium vyplýva, že táto spoločnosť je poverená hlavne udržiavaním vzťahov s inštitúciami Únie, a subsidiárne podporovaním reklamných a marketingových činností jej skupiny, ktoré sú určené osobám s bydliskom v Belgicku.
- 93 Spracúvanie osobných údajov, o ktoré ide vo veci samej, ktoré na území Únie vykonáva výlučne Facebook Ireland a ktoré spočíva v získavaní informácií o správaní používateľov, ktorí majú účet na Facebooku, ako aj tých, ktorí služby spoločnosti Facebook nepoužívajú, pri surfovaní, a to rôznymi technológiami, ako sú najmä moduly sociálnych sietí alebo technológiou pixels, má presne za cieľ umožniť dotknutej sociálnej sieti zlepšiť jej reklamný systém tým, že reklamné správy bude šíriť cielené.
- 94 Treba však uviesť, že na jednej strane sociálna sieť, akou je Facebook, dosahuje podstatnú časť svojich príjmov najmä vďaka reklame, ktorá sa na nej uverejňuje, a že činnosť vykonávaná prevádzkarňou nachádzajúcou sa v Belgicku má v tomto členskom štáte zabezpečiť, hoci len doplnkovo, propagáciu a predaj reklamného priestoru, ktoré slúžia na zabezpečenie návratnosti služieb spoločnosti Facebook. Na druhej strane hlavným cieľom činnosti vykonávanej spoločnosťou Facebook Belgium, ktorá spočíva v udržiavaní vzťahov s inštitúciami Únie a vo vytváraní kontaktného miesta s týmito inštitúciami, je najmä stanoviť politiku spracúvania osobných údajov spoločnosťou Facebook Ireland.
- 95 Za týchto podmienok treba činnosti vykonávané prevádzkarňou skupiny Facebook nachádzajúcou sa v Belgicku považovať za neoddeliteľne spojené so spracúvaním osobných údajov, o ktoré ide vo veci samej, za ktoré je Facebook Ireland zodpovedná vzhľadom na územie Únie. Takéto spracúvanie sa preto musí považovať za vykonávané „v rámci činnosti prevádzk[arne] prevádzkovateľa“ v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia 2016/679
- 96 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na tretiu položenú otázku odpovedať tak, že článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že výkon právomoci dozorného orgánu iného členského štátu než vedúceho dozorného orgánu upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie v zmysle tohto ustanovenia, sa môže uplatniť tak voči tejto hlavnej prevádzkarni prevádzkovateľa nachádzajúcej sa v členskom štáte tohto orgánu, ako aj voči inej prevádzkarni tohto prevádzkovateľa, pokiaľ sa žaloba týka spracúvania údajov vykonávaného v rámci činnosti danej prevádzkarne a uvedený orgán môže vykonať túto právomoc v súlade s tým, čo je uvedené v odpovedi na prvú položenú otázku.

O štvrtej otázke

- 97 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 vykladať v tom zmysle, že ak dozorný orgán členského štátu, ktorý nie je „vedúcim dozorným orgánom“ v zmysle článku 56 ods. 1 tohto nariadenia, podal pred 25. májom 2018 žalobu týkajúcu sa cezhraničného spracúvania osobných údajov, t. j. pred dátumom, keď sa toto nariadenie stalo uplatniteľným, táto okolnosť môže mať vplyv na podmienky, za akých tento dozorný orgán členského štátu môže uplatniť právo začať súdne konanie, ktoré vyplýva z tohto článku 58 ods. 5.
- 98 Pred daným súdom totiž Facebook Ireland, Facebook Inc. a Facebook Belgium tvrdili, že uplatňovanie tohto nariadenia 2016/679 od 25. mája 2018 má mať za následok, že žaloba podaná pred týmto dátumom a pokračovanie v konaní o nej je neprípustné, či dokonca nedôvodné.

- 99 Na úvod treba uviesť, že článok 99 ods. 1 nariadenia 2016/679 stanovuje, že toto nariadenie nadobudlo účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Keďže toto nariadenie bolo uverejnené v úradnom vestníku 4. mája 2016, nadobudlo účinnosť 25. mája 2016. Okrem toho článok 99 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že toto nariadenie sa uplatňuje od 25. mája 2018.
- 100 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že nová právna norma sa v zásade uplatní od nadobudnutia účinnosti aktu, ktorým sa táto norma zavádza, a že hoci sa neuplatní na právne situácie, ktoré vznikli a definitívne prebehli za účinnosti predchádzajúceho zákona, uplatní sa na ich budúce účinky, ako aj na nové právne situácie. Bez toho, aby tým bola dotknutá zásada zákazu retroaktivity právnych aktov, platí niečo iné len vtedy, keď novú normu sprevádzajú osobitné ustanovenia, ktoré konkrétne určujú podmienky jej časovej platnosti. Osobitne sa procesné pravidlá všeobecne uplatňujú od dátumu, kedy nadobudnú účinnosť, na rozdiel od hmotnoprávnych predpisov, ktoré sa spravidla vykladajú tak, že sa vzťahujú na skutočnosti existujúce pred nadobudnutím ich účinnosti len v rozsahu, v akom z ich znenia, cieľa a štruktúry vyplýva, že sa im má takýto účinok priznať [rozsudok z 25. februára 2021, Caisse pour l'avenir des enfants (Zamestnanie pri narodení dieťaťa), C-129/20, EU:C:2021:140, bod 31 a citovaná judikatúra].
- 101 Nariadenie 2016/679 neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie ani žiadne iné pravidlo upravujúce postavenie súdnych konaní začatých pred jeho uplatňovaním, ktoré ešte prebiehali ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti. Konkrétne nijaké ustanovenie tohto nariadenia nestanovuje, že toto nariadenie má za následok skončenie všetkých súdnych konaní prebiehajúcich k 25. máju 2018, ktoré sa týkajú údajných porušení pravidiel upravujúcich spracúvanie osobných údajov stanovených v smernici 95/46, a to aj napriek tomu, že konania zakladajúce takéto údajné porušenia pretrvávajú aj po tomto dátume.
- 102 V prejednávacom prípade článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 stanovuje pravidlá, ktorými sa upravuje právomoc dozorného orgánu upozorniť justičné orgány na každé porušenie tohto nariadenia a prípadne začať súdne konanie alebo sa na ňom inak zúčastniť s cieľom presadiť dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia.
- 103 Za týchto podmienok treba rozlišovať medzi žalobami podanými dozorným orgánom členského štátu pre porušenia pravidiel ochrany osobných údajov, ktorých sa dopustili prevádzkovatelia alebo sprostredkovatelia pred dátumom nadobudnutia účinnosti nariadenia 2016/679, a konaniami začatými pre porušenia, ku ktorým došlo po tomto dátume.
- 104 V prvom prípade z pohľadu práva Únie sa môže v konaní o žalobe, o aké ide vo veci samej, pokračovať na základe ustanovení smernice 95/46, ktorá sa naďalej uplatňuje s ohľadom na porušenia, ku ktorým dochádzalo až do dátumu jej zrušenia, t. j. do 25. mája 2018. V druhom prípade môže byť takáto žaloba podaná podľa článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 len pod podmienkou – ako bolo zdôraznené v rámci odpovede na prvú položenú otázku –, že táto žaloba spadá pod situáciu, keď toto nariadenie výnimočne priznáva dozornému orgánu členského štátu, ktorý nie je „vedúcim dozorným orgánom“, právomoc na prijatie rozhodnutia konštatujúceho, že dotknuté spracúvanie osobných údajov je v rozpore s pravidlami stanovenými v uvedenom nariadení s ohľadom na ochranu práv fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a že budú dodržané postupy stanovené týmto istým nariadením.
- 105 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na štvrtú položenú otázku odpovedať tak, že článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že ak dozorný orgán členského štátu, ktorý nie je „vedúcim dozorným orgánom“ v zmysle článku 56 ods. 1 tohto nariadenia, podal pred 25. májom 2018 žalobu týkajúcu sa cezhraničného spracúvania osobných údajov, t. j. pred dátumom, keď sa toto nariadenie stalo uplatniteľným, v konaní o tejto žalobe sa môže z pohľadu práva Únie pokračovať na základe ustanovení smernice 95/46, ktorá sa naďalej uplatňuje s ohľadom na porušenia pravidiel, ktoré sú v nej stanovené a ku ktorým dochádzalo až do dátumu jej zrušenia. Dôvodom na podanie uvedenej žaloby zo strany tohto orgánu môžu byť navyše porušenia, ku ktorým

došlo po tomto dátume, a to na základe článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679, ak ide o niektorú zo situácií, pre ktoré toto nariadenie výnimočne priznáva dozornému orgánu členského štátu, ktorý nie je „vedúcim dozorným orgánom“, právomoc na prijatie rozhodnutia konštatujúceho, že predmetné spracúvanie dotknutých údajov je v rozpore s pravidlami stanovenými v uvedenom nariadení s ohľadom na ochranu práv fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov, ako aj pod podmienkou, že budú dodržané postupy spolupráce a konzistentnosti stanovené v tomto istom nariadení, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O piatej otázke

- 106 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má v prípade kladnej odpovede na prvú položenú otázku článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie má priamy účinok, takže vnútroštátny dozorný orgán sa môže odvolávať voči jednotlivcom na uvedené ustanovenie s cieľom podať žalobu alebo pokračovať v konaní o žalobe, a to napriek tomu, že toto ustanovenie nebolo osobitne vykonané v právnej úprave dotknutého členského štátu.
- 107 Podľa článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 každý členský štát prostredníctvom právnych predpisov stanoví, že jeho dozorný orgán má právomoc upozorniť justičné orgány na porušenie tohto nariadenia a prípadne začať súdne konanie alebo sa na ňom inak zúčastniť s cieľom presadiť dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia.
- 108 Na úvod treba uviesť, že ako tvrdí belgická vláda, článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 bol vykonaný v belgickom právnom poriadku článkom 6 zákona z 3. decembra 2017. V súlade s týmto článkom 6, ktorého znenie je v podstate totožné so znením uvedeným v článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679, má GBA právomoc upozorniť justičné orgány na akékoľvek porušenie základných zásad ochrany osobných údajov, a to v rámci pôsobnosti tohto zákona a zákonov obsahujúcich ustanovenia o ochrane spracúvania osobných údajov, pričom môže prípadne začať súdne konanie s cieľom presadiť dodržiavanie týchto základných zásad. V dôsledku toho treba konštatovať, že GBA môže na účely začatia súdneho konania s cieľom zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia vychádzať z ustanovenia vnútroštátneho práva, akým je článok 6 zákona z 3. decembra 2017, ktorým sa vykonáva článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 v belgickom práve.
- 109 Okrem toho pre úplnosť treba uviesť, že podľa článku 288 druhého odseku ZFEÚ je nariadenie záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch, takže jeho ustanovenia si v zásade nevyžadujú nijaké vykonávacie opatrenie zo strany členských štátov.
- 110 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora podľa článku 288 ZFEÚ a z dôvodu povahy nariadení a ich funkcie v systéme prameňov práva Únie majú ustanovenia nariadení vo všeobecnosti bezprostredný účinok vo vnútroštátnych právnych poriadkoch, a to bez toho, aby vnútroštátne orgány museli prijať vykonávacie predpisy. Niektoré ustanovenia nariadení však na svoje vykonávanie môžu vyžadovať prijatie vykonávacích predpisov členskými štátmi (rozsudok z 15. marca 2017, Al Chodor, C-528/15, EU:C:2017:213, bod 27 a citovaná judikatúra).
- 111 Ako v tejto súvislosti v podstate uviedol generálny advokát v bode 167 svojich návrhov, článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 stanovuje osobitné a priamo uplatniteľné pravidlo, podľa ktorého dozorným orgánom musí byť pred vnútroštátnymi súdmi priznaná aktívna procesná legitímácia, a teda musia mať možnosť začať v zmysle vnútroštátneho práva súdne konanie.

- 112 Z článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 nevyplýva, že by členské štáty mali výslovne stanoviť, za akých okolností môžu vnútroštátne dozorné orgány začať súdne konanie v zmysle tohto ustanovenia. Stačí, aby mal dozorný orgán možnosť v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou upozorniť justičné orgány na porušenia tohto nariadenia a prípadne začať súdne konanie alebo sa na ňom inak zúčastniť s cieľom presadiť dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia.
- 113 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na piatu položenú otázku odpovedať tak, že článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie má priamy účinok, takže vnútroštátny dozorný orgán sa môže odvolávať na uvedené ustanovenie voči jednotlivcom s cieľom podať žalobu alebo pokračovať v konaní o žalobe, a to napriek tomu, že toto ustanovenie nebolo osobitne vykonané v právnej úprave dotknutého členského štátu.

O šiestej otázke

- 114 Svojou šiestou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v prípade kladnej odpovede na prvú až piatu položenú otázku výsledok súdneho konania začatého dozorným orgánom členského štátu, ktoré sa týka cezhraničného spracúvania osobných údajov, môže brániť tomu, aby vedúci dozorný orgán prijal rozhodnutie, v ktorom dospeje k opačnému konštatovaniu v prípade, ak tento orgán vyšetruje rovnaké činnosti cezhraničného spracúvania alebo im podobné činnosti, v súlade s mechanizmom stanoveným v článkoch 56 a 60 nariadenia 2016/679.
- 115 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pri otázkach vzťahujúcich sa na právo Únie platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor teda môže odmietnuť rozhodovať o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad predpisu Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudky zo 16. júna 2015, Gauweiler a i., C-62/14, EU:C:2015:400, bod 25, a zo 7. februára 2018, American Express, C-304/16, EU:C:2018:66, bod 32).
- 116 Okrem toho v súlade s rovnako ustálenou judikatúrou odôvodnením návrhu na začatie prejudiciálneho konania nie je formulovanie poradných názorov na všeobecné alebo hypotetické otázky, ale potreba, ktorá je vnútorne spätá s efektívnym riešením určitého sporu (rozsudok z 10. decembra 2018, Wightman a i., C-621/18, EU:C:2018:999, bod 28, ako aj citovaná judikatúra).
- 117 V prejednávanej veci treba zdôrazniť, ako uvádza belgická vláda, že šiesta položená otázka sa zakladá na okolnostiach, o ktorých sa vôbec nepreukázalo, že by nastali v spore vo veci samej, t. j. že pri cezhraničnom spracúvaní, o ktoré ide v tomto spore, by vedúci dozorný orgán nielen prešetroval rovnaké činnosti cezhraničného spracúvania osobných údajov, ako sú tie, ktoré sú predmetom súdneho konania začatého dozorným orgánom dotknutého členského štátu alebo im podobné činnosti, ani že by chcel navyše prijať rozhodnutie, v ktorom by dospel ku konštatovaniu v opačnom zmysle.
- 118 Za týchto podmienok treba uviesť, že šiesta položená otázka nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej a týka sa hypotetického problému. V dôsledku toho treba túto otázku vyhlásiť za neprípustnú.

O trovách

- 119 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Článok 55 ods. 1 a články 56 až 58, ako aj články 60 až 66 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), v spojení s článkami 7, 8 a 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že dozorný orgán členského štátu, ktorý má podľa vnútroštátnych právnych predpisov prijatých na vykonanie článku 58 ods. 5 daného nariadenia právomoc upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie, môže túto právomoc vykonávať v súvislosti s cezhraničným spracúvaním údajov, hoci nie je „vedúcim dozorným orgánom“ v zmysle článku 56 ods. 1 toho istého nariadenia vo vzťahu k tomuto spracúvaniu údajov, ak k výkonu tejto právomoci dôjde v niektorej zo situácií, v ktorých nariadenie 2016/679 priznáva tomuto dozornému orgánu právomoc na prijatie rozhodnutia konštatujúceho, že uvedené spracúvanie porušuje pravidlá, ktoré sú v ňom uvedené, ako aj pod podmienkou, že budú dodržané postupy spolupráce a konzistentnosti stanovené v tomto nariadení.
2. Článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade cezhraničného spracúvania údajov výkon právomoci dozorného orgánu iného členského štátu než vedúceho dozorného orgánu podať žalobu na súde v zmysle tohto ustanovenia nevyžaduje, aby prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ cezhraničného spracúvania osobných údajov, proti ktorému bola táto žaloba podaná, mal hlavnú prevádzkareň alebo inú prevádzkareň na území tohto členského štátu.
3. Článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že výkon právomoci dozorného orgánu iného členského štátu než vedúceho dozorného orgánu upozorniť súd tohto členského štátu na akékoľvek údajné porušenie uvedeného nariadenia a prípadne začať súdne konanie v zmysle tohto ustanovenia, sa môže uplatniť tak voči tejto hlavnej prevádzkarni prevádzkovateľa nachádzajúcej sa v členskom štáte tohto orgánu, ako aj voči inej prevádzkarni tohto prevádzkovateľa, pokiaľ sa žaloba týka spracúvania údajov vykonávaného v rámci činnosti danej prevádzkarne a uvedený orgán môže vykonať túto právomoc v súlade s tým, čo je uvedené v odpovedi na prvú položenú prejudiciálnu otázku.
4. Článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že ak dozorný orgán členského štátu, ktorý nie je „vedúcim dozorným orgánom“ v zmysle článku 56 ods. 1 tohto nariadenia, podal pred 25. májom 2018 žalobu týkajúcu sa cezhraničného spracúvania osobných údajov, t. j. pred dátumom, keď sa toto nariadenie stalo uplatniteľným, v konaní o tejto žalobe sa môže z pohľadu práva Únie pokračovať na základe ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, ktorá sa naďalej uplatňuje s ohľadom na porušenia pravidiel, ktoré sú v nej stanovené a ku ktorým dochádzalo až do dátumu jej zrušenia. Dôvodom na podanie uvedenej žaloby zo strany tohto orgánu môžu byť navyše porušenia, ku ktorým došlo po tomto dátume, a to na základe článku 58 ods. 5 nariadenia 2016/679, ak ide o niektorú zo situácií, pre ktoré toto nariadenie výnimočne priznáva dozornému orgánu členského štátu, ktorý nie je „vedúcim dozorným orgánom“, právomoc na prijatie rozhodnutia konštatujúceho, že predmetné spracúvanie dotknutých

údajov je v rozpore s pravidlami stanovenými v uvedenom nariadení s ohľadom na ochranu práv fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov, ako aj pod podmienkou, že budú dodržané postupy spolupráce a konzistentnosti stanovené v tomto istom nariadení, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

- 5. Článok 58 ods. 5 nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie má priamy účinok, takže vnútroštátny dozorný orgán sa môže odvolávať na uvedené ustanovenie voči jednotlivcom s cieľom podať žalobu alebo pokračovať v konaní o žalobe, a to napriek tomu, že to isté ustanovenie nebolo osobitne vykonané v právnej úprave dotknutého členského štátu.**

Podpisy